

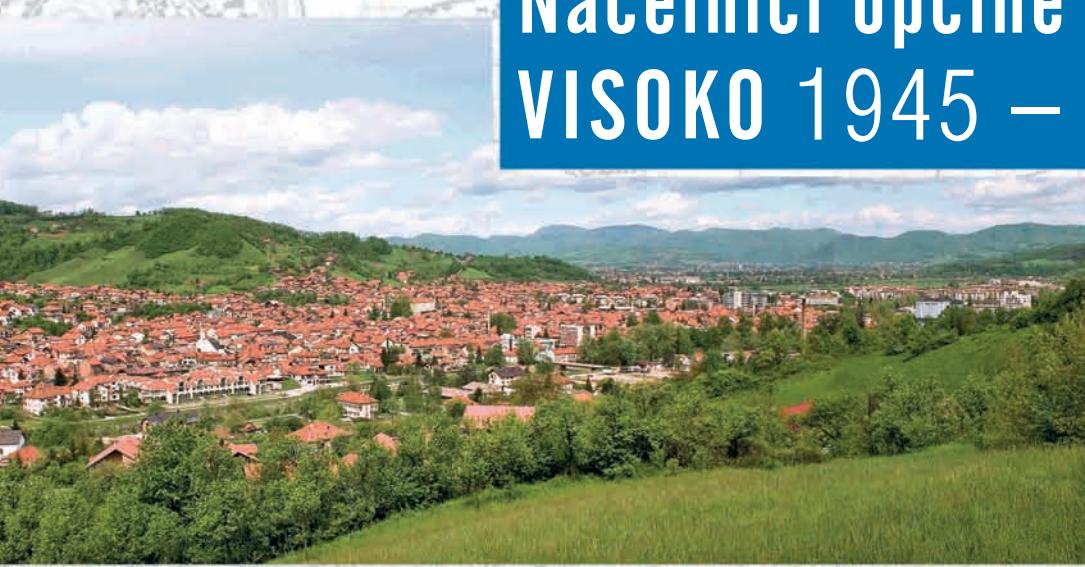
Zavičajni muzej
Visoko

Općina Visoko

Načelnici općine VISOKO 1945 – 2016

IZLOŽBA

Izložba na temu „Načelnici općine Visoko 1945 - 2016“ informativno-dokumentarnog je karaktera i ima za cilj građanima Visokog i široj javnosti predstaviti ličnosti koje su, vršeći dužnost čelnih ljudi lokalne zajednice istovremeno, obilježile period u vremenu u kojem su živjele i radile, čija imena će zauvijek ostati upisana u historijat gradske uprave Visokog.

Tokom vremena dolazilo je do promjena u unutrašnjoj strukturi lokalne vlasti pa su se u skladu s tim mijenjala i zvanja prvih ljudi Visokog - od predsjednika Gradskog Narodnog odbora, predsjednika Narodnog odbora opštine, preko predsjednika Skupštine opštine do načelnika općine.

Namjera nam je da izložbom na jedan objektivan, faktografski način predstavimo čelne ljude Visokog, ali i vrijeme i okolnosti u kojim su živjeli i radili. Na osnovu ličnih podataka prikupljenih od članova porodica, podataka iz raspoložive literature, pisane i štampane arhivske građe i dostupne fotodokumentacije, može se steći uvid u njihov rad i pratiti razvoj Visokog u vremenskom rasponu od sedamdeset i više godina. Na taj način obuhvaćen je period od uspostavljanja nove narodne vlasti i obnove zemlje nakon Drugog svjetskog rata, preko postepenog, a zatim vrlo dinamičnog društveno-ekonomskog razvoja općine, te perioda agresije na RBiH do danas.

Izložbom je predstavljeno njih devetnaest, koliko ih je bilo u ovom periodu, sa manda-tima u trajanju od jedne do deset godina. Iz dostupnih podataka saznajemo između ostalog da je Visoko grad privrede, zanatstva, trgovine, ali i grad sporta i kulture. Kod mnogih nailazimo na podatak da su uspješni privrednici, rukovodioci privrednih giganata općine, i šire, ali i vrsni sportisti i uspješni društveno-politički radnici na vrlo visokim pozicijama na republičkom i državnom nivou.

Pored toga, iz kratkog pregleda – popisa imena te trajanja mandata u kojem su obnašali funkciju – može se saznati ko su bile ličnosti koje su predvodile i zakonodavnu vlast općine.

Želimo naglasiti da smo tokom rada na pripremi izložbe, nailazili na objektivne poteškoće zbog nedostatka podataka, izvora i foto-dokumentacije, pogotovo kad je riječ o periodu neposredno nakon završetka Drugog svjetskog rata. Iskreno se nadamo da to neće umanjiti značaj ove izložbe, ujedno se nadajući da će u skladu sa pojedinačnim saznanjima i iskustvom, svaki posjetilac naći nešto za sebe – stariji upotpunjavajući vlastitu sliku grada, a mladi obogatiti svoja saznanja novim i zanimljivim informacijama.

Na kraju, ističemo posebnu zahvalnost članovima porodica koji su dali nesebičnu podršku i pomoć kod prikupljanja biografskih podataka i fotografija iz porodičnog naslijeđa, bez čije pomoći realizacija izložbe ne bi bila moguća.

Mubera Pulo

Zavičajni muzej Visoko

I Z L O Ž B A

Povodom obilježavanja 29. augusta Dana općine Visoko

Načelnici općine Visoko 1945 – 2016

Kulturni centar Altındağ – Visoko, 29. 08. – 15. 09. 2016. godine

„Koliko sam puta već do sada rekao da je grad, za mene, pravi grad samo ako ima svoju istorijsku ličnost, svoj psihološki profil, svoj karakter, svoju pojavu, svoj način ponašanja i ophodjenja sa spoljnim svetom.“ Grad „još uvek nekako čitam i pročitavam, a pomalo već i dočitavam kao dobru, staru raskupusanu knjigu, koja mi je od detinjstva pri ruci, i u kojoj se stalno nešto dodavalо, škrabalo, prepravlјalo, mada je knjiga još uvek ona ista. I eto, čitam je. čitam ulice, čitam fasade, čitam ljudska raspoloženja.“

Boden Bogdanović, arhitekt i gradonačelnik Beograda 1982-1986

Možete ga voljeti ili ne, poštovati ili ne, kritizirati ili hvaliti, ali uvijek Visoko ostaje grad sa svojom historijskom ličnošću, profilom, posebnim odnosom prema vanjskome svijetu i svijeta prema njemu.

Grad koji se, između dva svjetska rata, dugo opirao različitim promjenama (drugačija organizacija vlasti, drugačiji način privredivanja, ekonomске krize) zasivao je svoju ekonomsku neovisnost na izuzetno jakoj zanatskoj djelatnosti na čemu je temeljena i kasnija tranzicija ka suvremenoj proizvodnji.

Kroz svo ovo vrijeme do danas izvršeno je mnogo promjena u ustrojstvu lokalne vlasti, a koje su se ticale njihovog ustavnog položaja, nadležnosti i teritorijalne organizacije. Prvo razdoblje od 1946. do 1952. je vrijeme administrativno-državnog i centralističkog upravljanja i privrednim razvojem i i svim javnim poslovima. Drugo razdoblje od 1952. do 1990. je vrijeme tzv. radničkog i društvenog samoupravljanja, da bi u posljednjoj fazi prevladao princip lokalne samouprave.

Sve promjene značajno su uticale na dešavanja u općinama pa i Visokom. Početkom pedesetih (sa većom liberalizacijom u odlučivanju na lokalnom nivou) općinske vlasti su morale uložiti velike napore da se grad transformira u skladu sa novim društvenim i privrednim zahtjevima (industrializacija, porast broja stanovnika, razvoj sela, novi način upravljanja), a postojeći gradski prostor osavremeni i prilagodi novim privrednim i društvenim tokovima što je potpuno mijenjalo fisionomiju grada. Bili su potrebni ljudi koji znaju i hoće odgovoriti na izazove.

Kroz ovaj period historije grada prošlo je mnogo različitih ljudi na poziciji predsjednika gradskog odbora ili predsjednika skupštine općine ili načelnika općine – kako god da se već zvala funkcija prvog čovjeka u gradu. Na tom mjestu su proveli, u zavisnosti od propisa i volje birača: od jedne do deset godina.

Njih treba posmatrati u okviru vremena i stvarnosti u kojoj su radili: revolucija, centralistička uprava, samoupravljanje, rat, poratni period, tranzicija, privatizacija, začeci demokracije. Neko je ovaj posao radio uspješno, neko manje uspješno. Nekoga je to koštalo i života. Neko je kroz to prolazio tiho i radno, neko bučno. Neki su imali veće, neki manje ideje. Ali svi oni su voljeli ovaj grad i trudili se da na najbolji način doprinesu njegovom razvoju. Mnogi od njih su iza sebe ostavili značajan trag u povijesti Visokog.

Ovaj prilog historiji grada Visoko koji je sačinio Zavičajni muzej Visoko značajan je osnov za dalja istraživanja problematike i u ovom periodu, ali i perioda od 1886. i uvođenja funkcije gradskog načelnika od strane austro-ugarske vlasti i prvog gradonačelnika Visokog Husein ef. Ahića.

Tarik Ahić

Rešad Šahinović

Predsjednik Gradskog narodnog odbora Visoko od 1945-1950. godine

Salko Numanagić

Predsjednik Gradskog narodnog odbora Visoko od 1950-1952. godine

Rešad Šahinović, sin Mustafe i Ume (Smajlagić), rođen je 05. 05. 1911. godine u Visokom. Osnovno obrazovanje i krojački zanat završio je u Visokom.

Do 1941. godine radio je u Sarajevu i Zagrebu gdje se kao član KPJ bavio ilegalnim radom.

U Narodno-oslobodilački pokret stupio je u julu 1943. godine. Nakon oslobođenja Visokog, 7. aprila 1945. godine, provedeni su izbori za organe narodne vlasti i konstituisan je Gradski narodni odbor.

Za predsjednika Gradskog narodnog odbora izabran je krajem 1945. godine. Dužnost obavlja do augusta 1950. godine kada je uhapšen i deportovan na Goli otok – zloglasni zatvor Jugoslavije i jedan od najzloglasnijih političkih zatvora u Evropi nakon Drugog svjetskog rata.

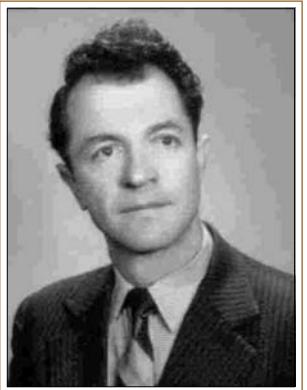
S Golog otoka pušten je 27. augusta 1951. godine. Umro je od posljedica torture na Golom otoku 5. augusta 1952. godine.

Salko Numanagić, sin Mehmeda i Habibe (Hadžimehanović) rođen je 20. 08. 1920. godine u Visokom. Kao osamnaestogodišnjak, po završetku Kožarsko-krvnarske škole, zapošjava se u radionici koža „Aron Danon“ u Visokom.

Nakon okupacije Jugoslavije 1941. godine služi vojni rok u Centralnoj ambulanti u Sarajevu, gdje se povezuje sa grupom ilegalaca obezbeđujući sanitetski materijal za jedinice Narodnooslobodilačke vojske. Po oslobođenju Visokog uključuje se u rad Tvornice koža kao stručni majstor. Ukrzo je premješten u Kožarsko-krvnarsku školu prvo za stručnog nastavnika, a zatim za direktora škole. U to vrijeme, u periodu od kraja 1950. do aprila 1952. godine volonterski obavlja funkciju počasnog predsjednika Gradskog narodnog odbora u Visokom.

Prestankom rada škole prelazi u Tvornicu „Sedmi april“, preteču Kožarsko-tekstilnog kombinata, čiji će direktor biti čitavu jednu deceniju, u periodu stvaranja ekonomsko-tehnoloških i razvojnih vizija kožarskog kombinata.

Za svoj rad i doprinos razvoju lokalne zajednice dobio je niz društvenih priznanja, kao i Sedmoaprilsko priznanje grada Visokog. U privredni i društveni razvoj Visokog uložio je sav svoj radni i intelektualni potencijal. Umro je 14. 02. 1989. godine.

Halid Sirčo

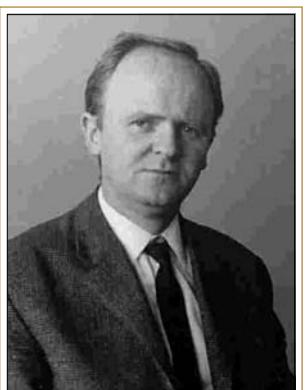
Predsjednik Narodnog
odbora Gradske opštine
Visoko od 1952-1955. god.

Halid Sirčo, sin Uzeira i Almase (Agić), rođen je 16. 06. 1922. godine u Visokom. Kao desetogodišnjak ostaje bez oba roditelja. Osnovnu školu i krojački zanat, te tri razreda škole učenika u privredi završio je u Visokom.

Kao petnaestogodišnjak učestvuje u dva štrajka krojačkih radnika. Od aprila 1941. godine, uključuje se u NOP, i ubrzo postaje član SKOJ-a. Aprila 1942. godine uhapšen je i interniran u logore Jasenovac, „Sajmište“ u Zemunu i u Norvešku, gdje ostaje do oslobođenja. Po povratku u zemlju, bio je sekretar, a zatim predsjednik NOO Visoko. Godine 1949. postavljen je za sekretara Narodnog odbora sreza Visoko, a godinu dana kasnije za predsjednika Sreskog suda u Visokom.

Funkciju predsjednika Narodnog odbora gradske opštine Visoko obavlja u periodu od aprila 1952. do augusta 1955. godine. Bio je narodni poslanik skupštine NR Bosne i Hercegovine. Od 1956. godine do penzije radio je u preduzeću „Pređa“ kasnije „Viteks“ Visoko u svojstvu direktora.

Dobitnik je Ordena rada sa zlatnim vijencem i Medalje zasluga za narod. Kao uspješan privrednik bio je savezni poslanik. Umro je 19.01.1989. godine.

Salko Oruč

Predsjednik Narodnog
odbora opštine Visoko od
1955-1960. god.

Salko Oruč, sin Esada i Ehlimane (Alagić) rođen je 04.11.1926. godine u Visokom. Osnovnu školu i Državnu realnu gimnaziju pohađao je u Visokom. Okupacija 1941. godine zatekla ga je u školskim klupama. Od 1942. godine učesnik je Narodno-oslobodilačkog pokreta. Od 1943. godine prvi je sekretar obnovljenog skojevskog aktivista u Visokom. Bio je član Okružnog komiteta SKOJ-a u Sarajevu te uključen u rad Glavnog štaba za izgradnju pruge B. Šamac – Sarajevo.

Godine 1950. vraća se u rodno Visoko kao sekretar Općinskog komiteta KPJ. U periodu 1951-1952. godine predsjednik je Sreskog narodnog odbora Visoko.

Funkciju predsjednika Narodnog odbora Općine Visoko obavlja od septembra 1955. do novembra 1960. godine.

Na visokim pozicijama u strukturama republike vlasti često boravi u Visokom i pomaže u rješavanju zajedničkih pitanja stanovništva općine Visoko. U svom dugom i plodnom radnom vijeku bio je predsjednik Privredne komore BiH, potpredsjednik Vlade SR BiH, potpredsjednik Izvršnog vijeća Skupštine SR BiH, predsjednik Skupštine SR BiH.

Član je Predsjedništva SR BiH do oktobra 1988. godine kada napušta funkciju i odlazi u penziju. Živi u Sarajevu.

Nikola Radosavljević

Predsjednik Narodnog
odbora opštine Visoko od
1960-1961. god.

Nikola Radosavljević, sin Danila i Teodore (Popić) rođen je 03.11.1930. godine u Podvincima kod Visokog. Osnovnu školu pohađao je u Brezi. Srednju tehničku školu mašinskog smjera završio je u Sarajevu, a Visoku školu političkih nauka u Beogradu. Svoje prvo radno iskustvo stiče kao mašinski tehničar u Generalnoj direkciji za građevinske materijale u Sarajevu. U periodu od 1952. do 1955. godine rukovodi Strojnim pogonom Rudnika mrkog uglja u Brezi. Od 1955. do 1958. godine obavlja dužnost direktora industrijskog preduzeća „Kovina“ u Visokom. Bio je sekretar Općinskog komiteta SKJ Visoko.

Novembra 1960. godine izabran je na funkciju predsjednika Narodnog odbora opštine Visoko koju obnaša do kraja 1961. godine.

S ove funkcije odlazi na školovanje u Beograd. Po povratku iz Beograda izabran je za predsjednika Opštinske konferencije SSRN Visoko. Bio je sekretar Službe za industriju i rудarstvo Osnovne privredne komore Sarajevo, a kasnije predsjednik ove Komore.

U maju 1977. godine dolazi u Radnu organizaciju Gradski saobraćaj Sarajevo, na dužnost direktora, što ostaje do iznenadne smrti, 28.09.1984. godine.

Maksim Balorda

Predsjednik Skupštine
opštine Visoko od 1962-
1965. godine

Maksim Balorda, sin Đoke i Savke (Todorović), rođen je 15. 05. 1930. godine u Lješevu kod Visokog. Zajedno sa svim članovima porodice, roditeljima i šest braće, uključuje se kao trinaestogodišnjak u Narodnooslobodilačku borbu.

Po završetku rata, učestvuje u obnovi zemlje i izgradnji pruge Brčko-Banovići i Šamac-Sarajevo. Završio je gimnaziju i Pravni fakultet Univerziteta u Sarajevu.

Predsjednik Skupštine opštine Visoko bio je od januara 1962. godine do aprila 1965. godine. U tom svojstvu dao je veliki doprinos u izgradnji Visokog. U to vrijeme gradio se vodovod, gradske saobraćajnice, Dom kulture i zgrada današnje gimnazije. Više godina bio je na funkciji sekretara Republičkog SIZ-a za željeznice BiH i veliki pobornik modernizacije i razvoja željezničkog saobraćaja. Veoma je značajan njegov doprinos u proširenju i izgradnji Luke Ploče. Jedan je od autora ideje o izgradnji pruge Tuzla-Zvornik.

Posljednje godine svog radnog vijeka proveo je na dužnosti člana Delegacije BiH u Vijeću republika i pokrajina Skupštine Jugoslavije. Dobitnik je brojnih društvenih priznanja i odlikovanja. Umro je 06. 08. 1991. godine.

Mustafa Skopljak, sin Hašima i Atife (Ramić) rođen je 14. 04. 1930. godine u Visokom. Osnovnu školu i kožarski zanat završio je u Visokom. Studirao je na Visokoj privrednoj školi u Sarajevu. Prvo zaposlenje dobiva u Kožari „7. april“. Bio je upravnik Pogona galanterije i Fabrike konfekcije, te direktor firmi „Pređa“ i „Bjelašnica“, GP „Zvijezda“ i ponovo „Pređa“ koja prerasta u Fabriku tekstilne industrije „Viteks“ Visoko.

Na funkciji predsjednika Skupštine opštine Visoko bio je u periodu od aprila 1965. do aprila 1969. godine.

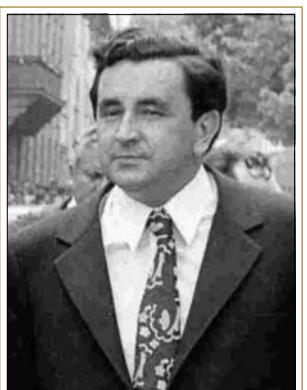
Najznačajniji projekti u tom periodu su: izgradnja škola u Radovlju, Podvincima, Srhinju i na Bucima, nova zgrada Gimnazije u Visokom, te gradnja mosta na Bucima. Sa radom otpočinje Centar za socijalni rad i Dom kulture. Gradi se vodovodna mreža i ulaže u rekonstrukciju Kožarskog kombinata, Viteksa, nove poslovne prostore Veleprometa.

Dobitnik je Sedmoaprilske priznanja grada Visokog kao i Medalje rada, Ordena Republike sa brončanim vijencem, Ordena za vojne zasluge. Bio je poslanik Skupštine SR Bosne i Hercegovine.

Neposredno prije smrti bio je direktor HUT-a Visoko. Umro je 23. 02. 1982. godine.

Mustafa Skopljak

Predsjednik Skupštine opštine Visoko od 1965-1969. godine

Čamil Zečević, sin Safet-bega i Hibe (Vatrenjak) rođen je 06. 04. 1938. godine, kao sin i unuk gradonačelnika Visokog.

Po završetku osnovne škole u Visokom prelazi kod rodbine u Sarajevo i nastavlja školovanje u Srednjoj ekonomskoj školi, a zatim na Ekonomskom fakultetu Univerziteta u Sarajevu.

Radni vijek započinje kao jedan od rukovodilaca preduzeća „Zvijezda“ Visoko. Funkciju predsjednika Skupštine opštine obavlja od aprila 1969. godine do oktobra 1971. godine. Opština u tom periodu bilježi značajan razvoj što rezultira posjetom predsjednika Republike Jugoslavije Josipa Broza Tita Visokom, 6. maja 1971. godine.

Neki od zapaženih projekata su elektrifikacija naselja Grajani, Zagorice i Tušnjići i izgradnja vodovoda u selima Kula Banjer i Ozrakovići. Izgrađeni su i novi putevi, betonski mostovi u Čekrčićima i Lozniku, renovira se Zadružni dom za školu u Bucima i grade nove škole u Srhinju, Podvincima i Malim Trnovcima. Počinje izgradnja nove pošte, priprema se izgradnja hotela „Visoko“.

Radne aktivnosti nastavlja u Sarajevu kao pomoćnik sekretara privrede Izvršnog vijeća BiH. U „Energoinvestu“ uspješno obavlja funkciju Potpredsjednika Uprave sve do iznenadne smrti 1989. godine.

Čamil Zečević

Predsjednik Skupštine opštine Visoko od 1969-1971. godine

Nusret Mulagić, sin Derviša i Saibe (Arnautović) rođen je 11. 08. 1934. godine u Visokom. Srednju Ekonomsku školu završio je u Sarajevu. Studirao je na Ekonomskom fakultetu Univerziteta u Sarajevu.

Predsjednik Skupštine opštine Visoko bio je u periodu od oktobra 1971. godine do aprila 1978. godine.

Period njegovog rada obilježen je velikim investicionim ulaganjima u industriju. Bilježi se dinamičan razvoj općine - porast broja zaposlenih, društvenog proizvoda, nacionalnog dohotka po stanovniku i prosjeka ličnih dohodaka. Usvaja se program izgradnje školskih objekata, grade se osnovne škole u Moštru, Velikom Čajnu, Dobrinju i na Bucima. Puštaju se u rad novi objekti „Veleprometa“, „Vispaka“, Fabrike konfekcije i Fabrike obuće, livnica, Fabrike opekarskih proizvoda. Radi se na urbanizaciji sela. Izgrađen je novi hotel „Visoko“, Dom zdravlja, Pošta, Vatrogasni dom, sportski tereni u gradu i izvan grada, počinje sa radom Radio-stanica Visoko, Umjetnički atelje likovnih radnika.

Dobitnik je Sedmoaprilske priznanja grada Visokog, a takođe i brojnih drugih plaketa, priznanja i odlikovanja. Umro je 30. 06. 1999. godine.

Ahmet Handžija, sin Avde i Atife (Avdagić), rođen je 01. 12. 1936. godine u visočkoj radničkoj porodici. U ranom djetinjstvu ostao je bez oca. Osnovnu školu i tadašnju malu maturu završio je u Visokom. Ekonomsku školu i Ekonomski fakultet završio je na Univerzitetu u Sarajevu.

Profesionalnu karijeru započeo je u TP „Velepromet“, obavljajući rukovodeće poslove uključujući i mjesto generalnog direktora. Dužnost predsjednika Skupštine opštine Visoko obavlja od aprila 1978. do aprila 1982. godine.

U periodu njegovog mandata izgrađeni su objekti ambulante na Bucima, obdaništa u Prijekom, zgrada Privredne banke i uprave „Veleprometa“, Planinarski dom u Goranima, pekara „Klas“. Započela je izgradnja Srednjoškolskog centra i Zanatskog centra „Sebilj“. Napravljen je novi betonski most na Bucima, sportski tereni u Luci.

Bio je dugogodišnji član Privredne komore sarajevske regije, a tokom agresije 1992-1995 radio je u svojstvu opunomoćenika ministra za privredu Sarajevskog okruga za područje van opkoljenog Sarajeva. Za svoj rad dobio je više priznanja, od kojih se izdvaja Sedmoaprilska nagrada grada Visokog i Orden zasluga za narod sa srebrnom zvijezdom. Umro je kao penzioner, 08. 06. 2007. godine.

Ahmet Handžija

Predsjednik Skupštine opštine Visoko od 1978-1982. godine

Tvrtko Markotić, sin Luke i Lucije (Buntić) rođen je 08.02.1935. godine u Bugojnu. Osnovnu školu i gimnaziju završio je Visokom, a diplomirao na Prirodno-matematičkom fakultetu Univerziteta u Sarajevu. Prvo zaposlenje dobio je u Osnovnoj školi „Ognjen Prica“ u Visokom gdje je radio kao profesor, a kasnije i direktor škole.

Funkciju predsjednika Skupštine opštine Visoko obnašao je u periodu od aprila 1982. godine do aprila 1983. godine.

Tokom njegovog mandata otvoren je novi Srednjoškolski centar „Janko Balorda“, izvršen premjer zemljišta i regulacija potoka Kraljevac, a na upotrebu predat najsavremeniji i prostorno najveći prodajni objekat u Visokom – Robna kuća „Vema“.

Dobitnik je Sedmoaprilske priznanja grada Visokog, kao i Ordena rada sa srebrnim vijencem i Ordena zasluga za narod sa srebrnom zvjezdrom.

Bio je član DTV „Partizan“ i uspješan sportista te član rukometne ekipе sportskog društva „Mladost“ koje je djelovalo pri Državnoj realnoj gimnaziji u Visokom.

Penzionisan je 1991. godine kao uposlenik Republičkog sekretarijata za unutrašnje poslove. Umro je 26. 05. 2001. godine.

Tvrtko Markotić

Predsjednik Skupštine opštine Visoko od 1982-1983. godine

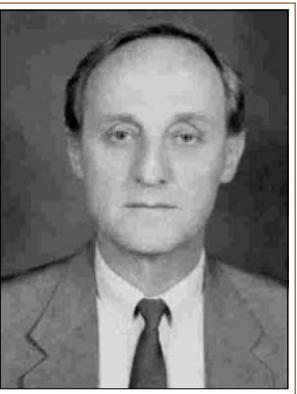
Bogomir Meić, sin Petra i Marije, rođen je 01.01.1935. godine u Orlanima na Kosovu kao treće od sedmoro djece. Osnovnu i srednju školu završio je u Visokom.

Funkciju predsjednika Skupštine opštine Visoko obavljaо je od aprila 1983. godine do aprila 1985. godine.

Tokom mandata ostvario je značajne rezultate nastavljajući realizaciju Srednjoročnog razvojnog plana općine za period 1981-1985. godine. Uprkos poteškoćama privreda je poslovala veoma uspješno. Zabilježen je rast izvoza visočkih privrednih gigantata „Viteksa“ i „KTK“ Visoko. U RO „Zvijezda“ završen je novi pogon Fabrike građevinskog materijala. Otvoren je novoizgrađeni objekat Autobuske stanice „Centrotransa“, kao i svečano predat na upotrebu Zanatski centar „Sebilj“ i Dom zanatlija. Iste godine asfaltiran je put u Vratnici, a u Donjem Moštru izgrađena i započela sa radom IGM-ova Fabrika ciglarskih proizvoda. Iste godine započela je izgradnja sportske dvorane u Visokom. Nakon završenog mandata preuzima funkciju predsjednika MOK-a SK Visoko. Nakon ove dužnosti vraća se u Tekstilnu industriju „Viteks“ Visoko gdje radi do penzije početkom 1992. godine. Dobitnik je Ordena rada sa zlatnim vijencem. Poginuo je od eksplozije granate 29. 08. 1992. godine.

Bogomir Meić

Predsjednik Skupštine opštine Visoko od 1983-1985. godine

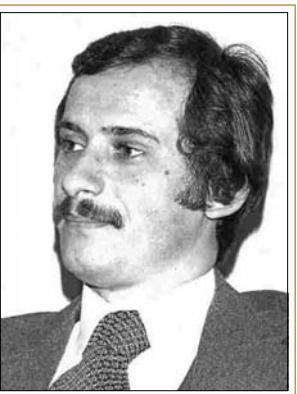

Hazim Karamehić, sin Mustafe i Bahrije (Kadić), rođen je 01. 02. 1941. godine u Visokom. Osnovnu i srednju školu završio je u Visokom, a Građevinski fakultet na Univerzitetu u Sarajevu. Nakon završenog fakulteta punih dvadeset godina radio je u GIP „Zvijezda“ Visoko na dužnostima od pripravnika do generalnog direktora.

Na funkciji predsjednika Skupštine opštine Visoko bio je u periodu od aprila 1985. godine do aprila 1986. godine. Jednu godinu obavljao je i dužnost predsjednika Opštinskog komiteta Saveza komunista, u periodu od aprila 1982. do aprila 1983. godine. U periodu obavljanja čelne funkcije Općine inicirao je i proveo referendum za dugoročni projekat rješenja problema vodosnabdijevanja na području općine Visoko.

Kao rukovodilac GIP „Zvijezda“ učestvovao je i rukovodio izgradnjom kapitalnih objekata nastalih u Visokom u tom periodu, od stambenog naselja u Lukama i Bijele džamije, preko Vispaka, Srednjoškolskog centra sa sportskom dvoranom, Doma zdravlja, Pošte, Zanatskog centra i drugih. Inicijator je i realizator izgradnje nove Fabrike opekarskih blokova IGM Visoko.

Vrijeme od 1988. godine do 2012. godine proveo je na radu u inostranstvu. Živi u Visokom.

Mirko Lečić

Predsjednik Skupštine opštine Visoko od 1986-1988. godine

Mirko Lečić, sin Dušana i Mileve (Petrović) rođen je 06.03.1948. godine u Visokom. Osnovnu školu i gimnaziju završio je u Visokom, a Pravni fakultet na Univerzitetu u Sarajevu. Po završetku školovanja zapošljava se u Opštinskom tužilaštvu u Visokom. Na dužnosti predsjednika Skupštine opštine Visoko bio je od aprila 1986. godine do aprila 1988. godine.

U ovom periodu privredu karakteriše porast proizvodnje i gradnja novih pogona KTK, Veleprometa, Viteksa i Kovine. Otvoren je objekat Kulturno-sportskog centra „Mladost“. Velika pažnja poklanja se razvoju poljoprivrede. Izglasava se Samodoprinos za produktivno zapošljavanje i radi na rješavanju obezbjeđenja pitke vode za pojedine mjesne zajednice.

Po završetku mandata vraća se u Općinsko javno tužilaštvo i radi kao javni tužilac do 1994. godine. Nakon agresije na RBiH radi u Općinskom tužilaštvu u Kakanju, Tužilaštvu Kantona Sarajevo te radni vijek završava kao tužilac u Državnom tužilaštvu BiH u Sarajevu. Živi u Visokom.

Kao aktivan član DTV „Partizan“ Visoko postiže zapažene rezultate u disciplinama gimnastika i „partizanski višeboj“. Jedan je od članova DTV „Partizan“ posebno zaslužnih za razvoj sporta u Visokom.

Faik Hodžić, sin Abdurrahmana i Halide (Oruč) rođen je 21. 08. 1935. godine u Visokom. Osnovnu školu završio je u Visokom, a srednju školu mašinskog smjera u Brezi. Prvo zaposlenje dobija u Strojnom pogonu Rudnika mrkog ulja u Brezi, 1953. godine. Nastavak radnog vijeka provodi u nekoliko firmi: „Kovina“ Visoko, Termoelektrana Kakanj, „Viteks“ Visoko i „KTK“ Visoko gdje radi do odlaska u penziju.

Političku karijeru započeo je 1968. godine kao sekretar Sekretarijata opštinskog komiteta Saveza komunista Jugoslavije i na toj funkciji ostaje do 1972. godine.

Na funkciji predsjednika Skupštine opštine Visoko bio je u periodu od aprila 1988. godine do decembra 1990. godine.

Zahvaljujući bogatom radnom i političkom iskustvu izabran je za poslanika Skupštine Bosne i Hercegovine u periodu od 1985 – 1989. godine. U tom periodu bio je i predsjednik Upravnog odbora Vodoprivrede BiH. Pored toga, bio je i Predsjednik Skupštine zajednice opština BiH.

Dobitnik je brojnih priznanja od čega se posebno izdvaja Sedmoaprilska nagrada grada Visokog koju je dobio 1970. godine. Živi u Visokom.

Faik Hodžić

Predsjednik Skupštine opštine Visoko od 1988-1990. godine

Kenan Jusubašić, sin Edhema i Nadžije (Burić) rođen je 24. 02. 1950. godine u Travniku. Osnovnu školu završio je u Visokom, a Elektro-tehničku školu i Mašinski fakultet u Sarajevu. Radio je u Termoelektrani „Kakanj“, a poslije u ZOIL Sarajevo, podružnica Visoko.

Funkciju predsjednika Skupštine opštine Visoko obavlja je od decembra 1990. godine do maja 2000. godine.

Bio je predsjednik Predsjedništva Skupštine opštine Visoko u periodu agresije na RBiH 1992-1995. Prestankom ratnih dejstava radi na aktivnostima revitalizacije, obnove i razvoja općine.

Od 2000. godine do iznenadne smrti 26.06.2008. godine zaposlen je na dužnosti direktora JP „Aerodrom Visoko“.

Poseban segment njegovog života i rada je sport i uspjesi u oblasti aero-modelarstva. Bio je državni, evropski i svjetski prvak. Na osnovu uspjeha na Svjetskom prvenstvu u Izraelu proglašen je za najboljeg sportistu Bosne i Hercegovine 1999. godine, a aviomodelarska reprezentacija za najbolju ekipu.

Dobitnik je najvećeg društvenog priznanja za sportske rezultate - Sedmoaprilskog priznanja grada Visokog, 1969. godine.

Kenan Jusubašić

Predsjednik Skupštine opštine Visoko od 1990-2000. godine

Faruk Salčinović, sin Hasana i Vahide (Vražić) rođen je 19. 03. 1955. godine u Visokom. Osnovnu školu i gimnaziju završio je u Visokom, a Poljoprivredni fakultet na Univerzitetu u Sarajevu. Radio je u SOUR „Velepromet“ - RO „Koprodukt“ i RO „Agrocoop“ d.d. Visoko.

Kao pripadnik Rezervnog sastava milicije bio je uključen u odbrambeno-oslobodilački rat od 1991. godine. Ranjen je 1992. godine, a demobilisan 1995. godine. Obavljao je dužnost direktora Direkcije za obnovu i razvoj općine Visoko od 1998. godine do 2000. godine i istovremeno bio poslanik Skupštine ZE-DO kantona. Funkciju načelnika općine Visoko obavlja je u periodu od maja 2000. godine do novembra 2004. godine.

U fokusu njegovih aktivnosti bilo je pitanje implementacije povrata imovine, a posebno rješavanje problema smještaja izbjeglica i raseljenih lica. U tom periodu započeto je regulisanje pitanja vodo-snabdijevanja, širenja vodovodne mreže te poboljšanja putne i ptt infrastrukture. Obavljao je dužnost predsjednika Skupštine „SERDE“ – u prvom mandatu od 2002. do 2004. godine. Bio je zaposlen u Zemljoradničkoj zadruzi „Visoko“.

Živi i radi u Visokom, gdje od 2010. obavlja dužnost direktora JU KSC „Mladost“ Visoko.

Munib Alibegović, sin Ešrefa i Halime (Ganić) rođen je 12. 01. 1961. godine u Donjem Moštru kod Visokog. Osnovnu školu završio je u Donjem Moštru, Gimnaziju u Visokom, a zvanje dipl. ing. arhitekture stekao je na Arhitektonskom fakultetu Univerziteta u Sarajevu.

Načelnik općine bio je u dva mandata, kontinuirano, u periodu od novembra 2004. godine do novembra 2012. godine.

U tom periodu vidni su napor u pokretanju razvoja privrede, investiranju u infrastrukturu općine te poboljšanju ambijenta za povećanje broja zaposlenih. Neki od najznačajnijih projekata su: definisanje privredno-poslovne zone u Ozrakovićima-Arnautovićima, izgradnja mosta na rijeci Bosni kojim je povezana sa privredno-poslovnom zonom Topuzovo polje, otvaranje nove privredno-poslovne zone u Čekrekčijama, organizovanje sada već tradicionalnih sajmova poljoprivrede i prehrane „Jesen u Visokom“ i „Dani organske proizvodnje“, izgradnja mosta na rijeci Fojnici u Prijekom, realizacija I faze izgradnje gradskog kolektora te osiguranje sredstava za izgradnju obala utvrda u ovoj zoni.

Nakon mandata zapošljava se u kompaniji Centrotrans Eurolines d.d. Sarajevo na mjestu pomoćnika izvršnog direktora tehničke funkcije za podružnice Visoko i Kakanj. Živi u Donjem Moštru.

Amra Babić (Hadžihasanagić), kći Muhameda i Zinete (Efendira), rođena je 16. 02. 1969. godine u Visokom. Osnovnu i Srednju ekonomsku školu završila je u Visokom. Diplomirala je i magistrirala na Ekonomskom fakultetu Univerziteta u Sarajevu. Trenutno je doktorant na Ekonomskom fakultetu Univerziteta u Mostaru. Radila je kao šef računovodstva u DD „Asfaltgradnja“, direktor poslovnice BBI banke u Visokom, direktor Društva za računovodstvo, finansijski i poreski konsalting „VGT Consulting“ d.o.o. Visoko te ministrica u Ministarstvu finansija ZE-DO kantona. Za načelnicu Općine izabrana je novembra 2012. godine kao prva žena u historiji Visokog.

Amra Babić

Načelnica općine Visoko od 2012 - 2016. godine

Tokom mandata pokrenula je realizaciju velikog broja novih projekata i uspješno dovela do kraja niz ranije započetih. Neki od najznačajnijih projekata su: izgradnja Ambulante „Tika“ u Moštru, izgradnja Kulturnog centra „Altindag – Visoko“ u Prijekom, rekonstrukcija i uređenje Trga žrtava genocida u Srebrenici sa spomen parkom i gradskom šetnicom, izgradnja više dječjih igrališta i parkova, radovi na podizanju obdaništa u Prijekom, te brojni projekti u cilju poboljšanja cestovne, vodovodne i kanalizacione infrastrukture i javne rasvjete kako u gradskim tako i vangradskim naseljima. Dobitnica je niza priznanja i nagrada.

Predsjednici Izvršnog odbora Skupštine Općine

1. Veljko Živković, predsjednik 1975 - 1977
2. Mirko Lečić, predsjednik 1978 - 1981
3. Mustafa Limo, predsjednik 1982 - 1984
4. Faik Hodžić, predsjednik 1984 - 1986
5. Amir Zukić, predsjednik 1987
6. Dane Rotim, predsjednik 1988 - 1989
7. Nusret Šahinović, predsjednik 1990
8. Rudolf Markanović, potpredsjednik 1990
9. Nusret Šahinović, predsjednik 1991 - 1992
4. Vitomir Blagojević, zamjenik predsjednika 1983 - 1984
5. Dane Rotim, zamjenik predsjednika 1985
6. Pavle Ilić, potpredsjednik 1985

Predsjedavajući općinskog vijeća nakon agresije do danas

1. Rašid Kalota, predsjedavajući Općinskog Vijeća u prelaznom periodu 1994 i predsjedavajući OV 1995-1996
2. Vahid Hećo 1997 – 2000
3. Džemail Silajdžić 2001 – 2003
4. Dragan Božičković 2004 – 2006
5. Mijo Mateša 2007 – 2009
6. Dalibor Tomićić 2010 – 2011
7. Mirela Mateša-Bukva 2012 - 2016

Zamjenici predsjednika / potpredsjednici Skupštine Općine

1. Relja Ćulum i Anto Rodić, potpredsjednici 1969 - 1971
2. Veljko Živković, potpredsjednik 1971
3. Janko Trivunić, Muhamed Bojčić i Kasim Burić, potpredsjednici 1974

Zamjenici predsjedavajućih općinskog vijeća nakon agresije do danas

1. Erduan Spaho 1998 – 1999
2. Aida Hodžić 2000 – 2003
3. Rašid Kalota 2004 – 2007
4. Nijaz Šahinović 2008 – 2011
5. Aida Zerdo 2012 – 2016

Period agresije na RBiH

Predsjedništvo skupštine opštine 1992

1. Kenan Jusufbašić, predsjednik Predsjedništva
2. Pavle Ilić, član
3. Abdulah Hodžić, član
4. Nusret Šahinović, član
5. Rudolf Markanović, član
6. Mersed Šahinović, član
7. Rašid Kalota, član
8. Nevzad Sirćo, član

Predsjedništvo Skupštine opštine 1993

1. Kenan Jusufbašić, predsjednik Predsjedništva
2. Nusret Šahinović, član
3. Kemal Zečević, član
4. Mugdim Vranac, član
5. Nijaz Begović, član
6. Tarik Ahić, član
7. Nevzad Sirćo, član
8. Nijaz Šahinović, član
9. Branislava Ferzanović, član

Predsjedništvo Skupštine Opštine 1994

1. Kenan Jusufbašić, predsjednik Predsjedništva
2. Nusret Šahinović, član
3. Kemal Zečević, član
4. Mugdim Vranac, član
5. Nijaz Begović, član
6. Bego Agić, član
7. Nevzad Sirćo, član
8. Mevludin Sinanagić, član
9. Tarik Ahić, član

Izvori i literatura

- Podaci i fotografije pripremljeni i ustupljeni od članova porodica
- Hemeroteka, 1991, In memoriam Maksim (Makso) Balorda, prof. dr. Vlatko Določek
- Fotografije iz privatne kolekcije Zdenka Antovića i Esada Durajlića
- Edicija naroda Općine Visoko u NOP-NOV Jugoslavije od 1941. g. do 1945. godine, Visoko, 2002
- 80 godina fizičke kulture i sporta u Visokom 1909-1989, Visoko, 1989
- Visočko-fojnički kraj u NOB-i 1941-1945, Visoko, 1987
- List „Naš život“, Visoko, januar 1953 – februar 1988
- Arhiv Zavičajnog muzeja-Visoko
- Arhiva Općine Visoko

Organizator izložbe: Zavičajni muzej – Visoko i Općina Visoko

Izdavač kataloga izložbe: Zavičajni muzej – Visoko

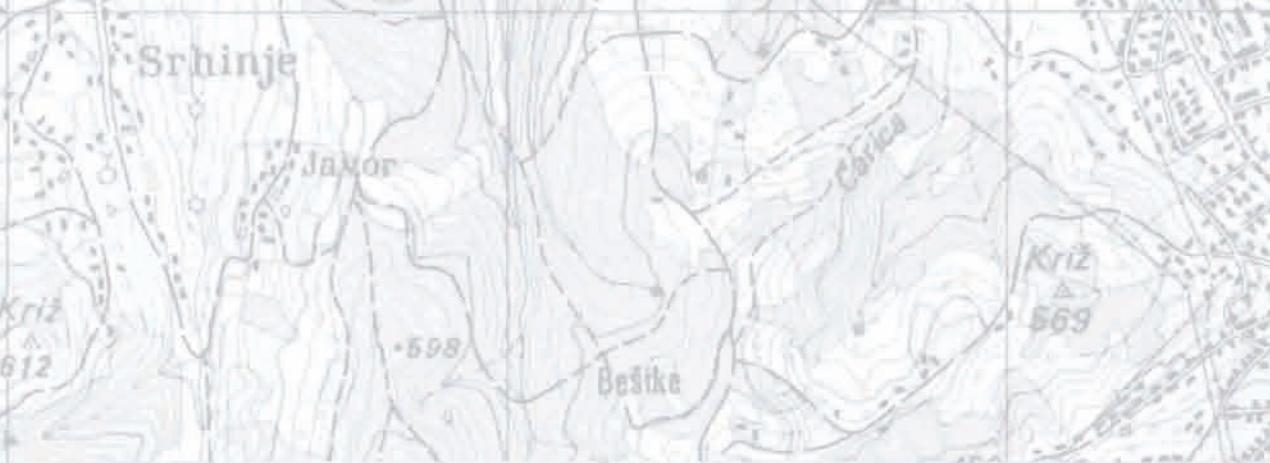
Autor izložbe: Mubera Pulo

Design i DTP: „AMB foto i dizajn“ Visoko

Štampa: „Dobra knjiga“ Sarajevo

Tiraž: 500 komada

Srbinje

www.muzejvisoko.com

6721

Gorani

Karbuja